

РЕШЕНИЕ

№ 4556

гр. София, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ

при участието на секретаря ГАЛИНА ХР. ХРИСТОВА
като разгледа докладваното от ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ Гражданско дело №
20231110156401 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 79, ал. 1, вр. с чл. 327 ТЗ.

Производството по делото е образувано по предявен от Институт по почвознаие, агротехнологии и защита на растенията „****“, БУЛСТАТ *** против „****“ ЕООД, ЕИК *** иск с правно основание чл. 79, 33Д вр. чл. 327, ал. 1 ТЗ 33Д, с който се иска ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сума в размер на 5 062,40 лв., представляваща дължимата сума от продажба на царевица. Претендира разноски. Ищецът твърди, че между него и ответника бил подписан Протокол за взаимно прихващане на вземания и задължения, съобразно които задълженията на ИПАЗР „Н. ****“ към „****“ ЕООД за сумата 1753,20 лв. (Хиляда седемстотин петдесет и три лева и 20 стотинки), по следните фактури: 1.фактура № ***54/08.02.2021 г. -145,20 лв. с включен ДДС; 2. фактура № ***55/24.02.2021 г. -1608,00 лв. с включен ДДС се прихващат със задълженията на „****“ ЕООД към ИПАЗР „Н. ***“, в размер на 12815,60 лв. (Дванадесет хиляди осемстотин и петнадесет лева и 60 ст.) по следните фактури: 1.фактура № ***5688/23.01.2021 г. - 986,00 лв. 2. фактура №***5690/28.01.2021 г. - 11829,60 лв. Твърди се, че след прихващането на насрещните задължения, ответникът останал задължен на ищеца за сумата от 11062,40 лв., които се основавали на продажба на земеделска продукция, за които били издадено фактура № ***5690 от 28.01.2021 г. и фактура № ***5688 от 23.01.2021 г. Твърди се, че ответникът не е изплатил пълния размер на дължимата сума, като остатъкът, който се дължи е в размер на 5 062,40 лв.

Сочи се, че ищецът изпратил нотариална покана за доброволно изпълнение изх. № 70-31 от 31.03.2023 г. до „****“ ЕООД, с която го приканва да изпълни своето задължение и да плати сумата от 5062,40 лв., която била

връчена на ответника на 09.06.2023 г. от нотариус Цветанка Симеонова.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът не депозира отговор на искова молба.

Софийски районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявените искове са процесуално допустими и основателни.

В съдебното заседание по делото с оглед на непредставянето в срок от ответника на отговор на исковата молба, неявяването на ответника и техни представители в първото съдебно заседание по делото, липсата на искане делото да бъде разгледано в тяхно отсъствие, указването на ответника на последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването му в съдебно заседание, както и вероятната основателност на исковите с оглед на посочените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства, с оглед на постъпилото искане от страна на ищеца по чл.238 от ГПК за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника, СРС е прекратил съдебното дирене за произнасяне с неприсъствено съдебно решение.

Съгласно чл.238 ал.1 от ГПК ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника.

Според чл.239 ал.1 от ГПК съдът постановява неприсъствено решение, когато на страните са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването им в съдебно заседание, както и когато исковите са вероятно основателни с оглед на посочените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства; съгласно чл.239 ал.2 от ГПК неприсъственото решение не се мотивира по същество и в него е достатъчно да се укаже, че то се основава на наличието на предпоставките за постановяването на неприсъствено решение. Такава е и настоящата хипотеза, като видно и от представените по делото писмени доказателства, предявените искове са вероятно основателни.

С оглед на наличието на предпоставките за постановяване на неприсъствено решение предявените искове са основателни и трябва да бъдат уважени.

При този изход на делото, съдът следва да присъди в полза на ищеца разносните в исковото производство, възлизащи на 202,50 лв. - държавна такса в исковото производство.

Водим от горното и на основание на чл.239 във връзка с чл.238 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на осн. чл. 79, ал. 1, вр. с чл. 327 ТЗ, „***“ ЕООД, ЕИК ***,

ДА ЗАПЛАТИ на “Институт по почвознание, агротехнологии и защита на растенията „***“ , БУЛСТАТ ***, сумата от 5 062,40 лв., представляваща остатък от дължимата сума от продажба на земеделска продукция-царевица.

ОСЪЖДА „***“ ЕООД, ЕИК ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на “Институт по почвознание, агротехнологии и защита на растенията „***“ , БУЛСТАТ ***, разноси в исковото производство в размер на 202,50 лв.

РЕШЕНИЕТО НЕ ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ, съгласно чл. 239, ал. 4 ГПК.

ПРЕПИСИ от решението да се връчат на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____